KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 19e maart 1966 door de Minister van Openbare Werken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot regeling van de wijze van mededeling van de vacatures bij het Ministerie van Openbare Werken", heeft de 23e maart 1966 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Travaux publics, le 19 mars 1966, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "réglant la notification des vacances d'emploi au Ministère des Travaux publics", a donné le 23 mars 1966 l'avis suivant:

Het ontwerp bedoelt niet alleen de wijze van mededeling van de vacatures in het Ministerie van Openbare Werken te regelen, maar het betreft eveneens de wijze van indienen van de kandidaturen. Derhalve wordt voorgesteld het opschrift als volgt te lezen :

"Koninklijk besluit betreffende de vacatures van betrekkingen door verandering van graad of door bevordering te verlenen bij het Ministerie van Openbare Werken".

\+

\+ \+

Artikel 1, § 1, van het ontwerp regelt, ter uitvoering van artikel 72, § 2, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende statuut van het Rijkspersoneel, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 maart 1964, de wijze waarop een vacature in het Ministerie van Openbare Werken ter kennis zal worden gebracht van de ambtenaren die kunnen worden benoemd.

Artikel 1, § 1, van het ontwerp gaat blijkbaar uit van de opvatting dat een vacature aan elke ambtenaar, die kan benoemd worden, individueel ter kennis moet worden gebracht. Dit onderstelt dat het Departement er voor zorgt, nauwgezet de lijst van de in aanmerking komende personeelsleden op te maken.

De geldigheid van de benoemingen zal kunnen beïnvloed worden door de volledigheid van bedoelde lijst.

.../...

Het middel dat gebruikt wordt om ieder in aanmerking komend ambtenaar van de vacature op de hoogte te brengen, bestaat erin hem een schriftelijke kennisgeving bij een aangetekende zending toe te sturen. Normaal zal deze techniek haar doel wel bereiken, dit wil zeggen het effectief doen weten aan ieder in aanmerking komend ambtenaar afzonderlijk van het bestaan van een vacature. Niettemin geeft het eenvoudig verzenden van de aangetekende zending daaromtrent geen volle zekerheid. De vraag is dan te weten of artikel 72, § 2, voormeld, aan het bestuur alleen de verplichting oplegt, een middel van kennisgeving te gebruiken dat in normale omstandigheden zijn doel bereikt, dan wel of artikel 72, § 2, aan het bestuur het bereiken van een bepaald resultaat oplegt, namelijk er voor te zorgen dat ieder ambtenaar werkelijk van de vacature op de hoogte wordt gebracht. Mocht de laatst geformuleerde hypothese de juiste zijn, dan zou op zijn minst het stelsel, door artikel 1, § 1, van het ontwerp in te voeren, vervolledigd moeten worden door aan de aangetekende zending een ontvangstmelding toe te voegen. Dit geeft dan echter nog geen oplossing voor de gevallen van ambtenaren welke om een of andere rechtmatige reden (verlof, langdurige dienstreizen en dergelijke) niet in hun woonplaats kunnen bereikt worden.

De vraag, welke van de twee interpretaties van artikel 72, § 2, de juiste is, kan niet definitief door de afdeling wetgeving van de Raad van State opgelost worden. Als het meest verdedigbaar verschijnt nochtans de opvatting dat artikel 72, § 2, redelijkerwijze aan

het bestuur enkel een verplichting oplegt om gewoonlijk doelmatige middelen te gebruiken. Als een zodanig middel schijnt, met het oog op artikel 72, § 2, de aangetekende zending wel te kunnen beschouwd worden. De ambtenaren moeten hun woonplaats aan het bestuur opgeven en, ingeval zij in disponibiliteit zijn, moeten zij nog een woonplaats op 's Rijks grondgebied aanduiden.

Artikel 1, § 1, ware derhalve beter gesteld als volgt :

"Artikel 1.-

§ 1. De secretaris-generaal van het Ministerie van Openbare Werken brengt de vacatures van door verandering van graad of door bevordering te verlenen betrekkingen bij het Ministerie van Openbare Werken ter kennis van de ambtenaren die kunnen worden benoemd. Deze kennisgeving wordt gedaan aan de woonplaats van de ambtenaren bij een ter post aangetekende brief met ontvangstmelding".

Anderzijds mag ook niet worden voorbijgezien dat het onmogelijk kan geworden zijn een ambtenaar over de post te bereiken.

Omdat zoveel verschillende gevallen zich kunnen voordoen, is het niet mogelijk verordeningsbepalingen vast te stellen die op alle moeilijkheden zijn berekend. Welke regelen ook mogen worden vastgesteld, de administratieve overheid zal ze moeten toepassen met inachtneming van vorenbedoeld artikel 72, § 2, van het statuut van het Rijkspersoneel. Mocht een ambtenaar die verblijft

in een streek waar het normale leven verstoord is, niet over de post kunnen worden bereikt, dan ware het geraden hem als gegadigde te beschouwen en zijn aanspraken ambtshalve te onderzoeken. Die oplossing is overeen te brengen met artikel 72, § 3, dat in werkelijkheid bedoelt te verbieden rekening te houden met de aanspraken van een ambtenaar aan wie van de vacature kennis is gegeven, maar die niet gesolliciteerd heeft.

Het ware verder verkieslijk artikel 1, § 2, eerste lid, te stellen als volgt :

"§ 2. De sollicitaties worden ingediend bij aangetekende brief met ontvangstmelding, gericht ... (verder zoals in het ontwerp) ...".

Artikel 1, § 2, tweede lid, zou beter op zijn plaats zijn als tweede lid van § 3.

Tenslotte vervange men in artikel 1, § 3, de woorden "de betekening" door "de in § 1 bedoelde brief".

Le projet n'a pas seulement pour objet de déterminer les modalités de la notification des vacances d'emploi au Ministère des Travaux publics; il a également trait aux modalités de l'introduction des candidatures. C'est pourquoi l'intitulé suivant est proposé :

"Arrêté royal relatif aux vacances d'emplois à conférer par changement de grade ou par promotion au Ministère des Travaux publics".

\+

\+ +

L'article 1er, § 1er, du projet détermine, en exécution de l'article 72, § 2, de l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat, modifié par l'arrêté royal du 16 mars 1964, les modalités selon lesquelles la vacance d'un emploi au Ministère des Travaux publics sera portée à la connaissance des agents susceptibles d'être nommés.

Ledit article 1er, § 1er, s'inspire apparemment de la conception que toute vacance d'emploi doit être notifiée individuellement à tous les agents susceptibles d'être nommés, ce qui implique pour le Ministère l'obligation de dresser la liste de ces agents avec le soin le plus méticuleux.

Si cette liste est incomplète, la validité des nominations pourra être mise en cause.

.../...

La voie retenue pour informer de la vacance tout agent susceptible d'être nommé est celle de la notification sous pli recommandé à la poste. Normalement, le but poursuivi, c'est-à-dire instruire effectivement et individuellement d'une vacance d'emploi tous les agents qui entrent en ligne de compte pour une nomination, sera atteint. Néanmoins, aucune certitude absolue ne saurait, à cet égard, découler du simple envoi d'un pli recommandé. La question est dès lors de savoir si l'article 72, § 2, précité, se borne à prescrire à l'administration de recourir à un mode de notification dont l'efficacité soit sûre dans des circonstances normales, ou s'il lui impose l'obligation d'atteindre à un résultat déterminé, en l'occurrence obtenir que tout agent intéressé soit effectivement avisé de la vacance. Si cette dernière hypothèse était la bonne, il y aurait à tout le moins lieu de compléter le système à élaborer par l'article 1er, § 1er, projet en prévoyant, outre l'envoi recommandé, un accusé de réception. Encore que cet accusé n'apporterait pas de solution au cas des agents qui, pour un motif légitime (congé, voyages de service de longue durée, etc ...), ne peuvent être touchés à leur domicile.

La question de savoir laquelle des deux interprétations de l'article 72, § 2, doit être retenue ne saurait être tranchée par la section de législation du Conseil d'Etat. Cependant la thèse qui apparaît la plus défendable est que l'article 72, § 2, requiert uniquement de l'administration qu'elle mette en oeuvre des moyens

.../...

normalement efficaces. L'envoi d'un pli recommandé à la poste semble être un des moyens adéquats auxquels il peut être recouru pour satisfaire à la prescription de cet article. En effet, les agents sont tenus de faire connaître leur domicile à l'administration et s'ils sont en position de disponibilité, ils doivent indiquer en outre un domicile sur le territoire du Royaume.

L'article 1er, § 1er, serait, dès lors, mieux rédigé ainsi qu'il suit :

"Article 1er.-

§ 1er. Le secrétaire général du Ministère des Travaux publics informe les agents susceptibles d'être nommés de toute vacance d'emploi à conférer par changement de grade ou par promotion au Ministère des Travaux publics. La notification, sous pli recommandé à la poste avec accusé de réception, est faite au domicile des agents".

D'autre part, il convient de ne pas exclure l'hypothèse où il serait devenu impossible d'atteindre un agent par la poste.

En raison de la variété des cas qui peuvent se présenter, il n'est pas possible d'établir des dispositions réglementaires qui suffiraient à écarter toute difficulté. Quelles que soient les règles fixées, il incombera à l'autorité administrative de les appliquer en respectant l'article 72, § 2, du statut des agents de l'Etat. Ainsi, s'il était devenu impossible d'atteindre par la poste un

.../...

agent résidant dans une région troublée, il se recommanderait de le considérer comme candidat et d'examiner d'office ses titres. Cette solution se concilie avec l'article 72, § 3, qui a pour portée véritable d'interdire la prise en considération des titres d'un agent qui, informé de la vacance de l'emploi, n'a pas présenté sa candidature.

Il serait, en outre, préférable de rédiger le début de l'article 1er, § 2, alinéa 1er, ainsi qu'il suit :

"§ 2. Les candidatures sont adressées au secrétaire général, sous pli recommandé à la poste avec accusé de réception, ... (la suite comme au projet) ... ".

La disposition qui fait l'objet de l'article 1er, § 2, alinéa 2, figurerait mieux au § 3, dont elle constituerait l'alinéa 2.

Enfin, à l'article 1er, § 3, les mots "la notification" gagneraient à être remplacés par "le pli visé au § 1er".

De kamer was samengesteld uit

de Heren : F. LEPAGE, staatsraad, voorzitter,
Messieurs : conseiller d'Etat, président,

H. ADRIAENS, staatsraden,
P. VERMEULEN, conseillers d'Etat,

P. DRUMAUX, eerste attaché bij de Concordantiedienst, toegevoegde griffier assumé.
premier attaché au Service de la concordance des textes, greffier assumé.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. F. LEPAGE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. VAN HAECKE, substituut.

La chambre était composée de

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. F. LEPAGE.

Le rapport a été présenté par M. R. VAN HAECKE, substitut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) P. DRUMAUX.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.